

La vièlha

Las vièlhas, de tan vièlhas que son, ne sabon causas : sabon totes los secrets del monde, del monde vesible o de las contradas de l'imaginari. Ne coneisson tanben tota la missantisa e, unes còps, ne son portairas se venon brèissas. Lo cavalièr galaupa, la vièlha camina e se sieta a la crosada. Li demanda d'aiga, un crostet o una ajuda. Mèfi a aquel que passarà son camin : se ganharà una malasòrt de primièra ! Cocanha per aquel que balharà un talhon de cabecon. La vièlha li farà present del secret, li donarà la clau e li aprèndrà la formula magica que te para de tot.

